

«ملکه و دوک ادینبورگ امروز در اکران خصوصی نسخه جدید فیلم نارنیا شرکت کردند»

باراک اوباما: هشت میلیون طرفدار و کاربر؛ رئیس‌جمهور ایالات متحده امریکا.او همچنان صفحه خود را فعال نگه داشته و هر هفته یک یادداشت و ویدئو در صفحه خود می‌گذارد.

«مشاور رئیس‌جمهور به سوالات شما در خصوص قانون جدید مستقیماً از طریق همین صفحه پاسخ می‌دهد.»

«من امیدوارم ملت‌م جشن‌های روزهای استقلال را به خوبی سپری کنند.»

«چرا نمی‌شود به وضع سابق برگشت، دولت

مصطفی کمال آتاتورک: ۸۸۴ هزار کاربر؛ رهبر پیشین و سازنده ترکیه جدید

چرا سکوت کرده؟»

این جملات تنها نمونه‌ای از صدها پیامی است که هر روز بر روی صفحه سیاستمداران در شبکه‌های اجتماعی گذاشته می‌شود. کاربرانی که می‌خواهند صدای خود را بدون واسطه به گوش گردانندگان جامعه برسانند و سیاستمدارانی که سعی می‌کنند ارتباط مدرن و مستقیم با رای‌دهندگان‌شان داشته باشند. در میان شبکه‌های اجتماعی پر مخاطب فیس‌بوک و توییتر بالاترین آمار

سارا پالین: ۶۷۶هزار کاربر؛ فرماندار آلاسکا و عضو حزب جمهوری‌خواه.او که خواهان رسیدن به‌مقام ریاست‌جمهوری ایالات متحده است سعی می‌کند خود را فعال نگه دارد.

جذب سیاستمداران را به خود اختصاص داده‌اند و البته سهم فیس‌بوک در این میان بیشتر است.

ترجمه منتشرنشده کتاب «گزارش اخبار بین‌المللی» را هر هفته در باورقی کیوسک بخوائید

در رخدادهای خبری معاصر نیز دو تن از خبرنگاران که یکی تصویرپرداز اخبار تلویزیونی آسوشیتدپرس (APTN) و دیگری از خبرنگاران حوزه سیاسی خبرگزاری رویترز بودند به واسطه تلاش‌شان در انعکاس اخبار جنگ بالکان شهرت بین‌المللی یافتند. اتفاقاً اُپن دو روزنامه‌نگار دیر وارد عرصه خبرنگاری شدند و پیش از آن به‌فعالیت‌های دیگری می‌پرداختند و متأسفانه هر دو نیز در تاریخ ۲۴ ماه مه سال ۲۰۰۰ به دنبال پوشش خبری جنگ‌های داخلی سیرالئون در این کشور به قتل رسیدند.

میگول کِیل مورنو دمورا پیشتر در شهر بارسلون اسپانیا به حرفه وکالت دعاوی شرکت‌ها و به عنوان وکیلِ جوان مشغول به کار بود که با پخش تصاویر رنج و محنت انسان‌های یی‌کنه در یو سوسی دغدغه خبرنگار شدن به ذهنش خطور کرد و بی‌درنگ فرمان موتورسیکلت خود را به سوی جبهه‌های نبرد واقع در موستار کُج کرد و به سرعت مشغول جمع‌آوری اخبار و ضبط رویدادهای آنجا برای یکی از روزنامه‌های بارسلون شد. هوشمندی و گیرایی وی در انعکاس اخبار مناطق جنگی موجب‌شد میگوئل مطلع‌نظر بنگاه‌های خبری قرار گیرد و به این ترتیب بود که فعالیتش را ابتدا با اخبار تلویزیونی ورلد واید و سپس با سرویس خبری تلویزیونی جدید آسوشیتدپرس (APTN) آغاز کرد و ظرف مدت پنج سال به عنوان تصویرپرداز فریبنده‌ترین جایزه تلویزیو-ن بریتانیا را به خاطر فعالیت‌های رشادتمندانه‌اش در کوزوو ربود. وی در آن ایام تنها تصویرپرداز غربی بود که زمان حمله هوایی نیروهای ناتو در پایتخت آنجا یعنی پریستینا حضور جدی داشت.نفر دوم نیز کرت شوکر یک بانک‌دو德 که آخرین سمت او مسؤولیت سیستم حمل و نقل شهر نیویورک بود. کرت شوکر هم در ۲۰ سالگی و به عنوان خبرنگار آزاد کارش را در مستگاپور آغاز کرد. بعدها گزارا شوکر جنگ‌های سریلانکا و افغانستان و خبرنگار اخبار مربوط به کردها از شمال عراق بود و سپس گزارا شوکر جنگ‌های بالکان در خبرگزاری رویترز شد.

سیاستمداران جهان در شبکه‌های اجتماعی

سیاست و فیس‌بوک، سیاست موازنه مثبت

تعداد کاربران شبکه اجتماعی فیس‌بوک بر اساس آمار رسمی این شبکه بالغ بر ۵۰۰ میلیون نفر است که دست‌کم ۹۰۰ میلیون داده اعم از عکس، فیلم، نوشته و داده‌هایی مشابه را با سایرین به اشتراک می‌گذارند. بخش قابل توجهی از فعالیت‌های کاربران اینترنتی به خصوص در زمان بحران‌های جهانی رنگ سیاسی گرفته و از میان صفحات ویژه سیاستمداران بالاترین آمار فعالیت کاربری را به خود اختصاص می‌دهند.

آخرین سیاستمداری که به تازگی به این شبکه

جان مک‌کین: ۵۲۳ هزار کاربر؛ نامزد انتخابات ریاست‌جمهوری امریکا در سال ۲۰۰۸.و صفحه خود را به ندرت به‌روزی می‌کند ولی همچنان طرفداران خود را دارد.

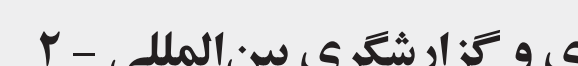
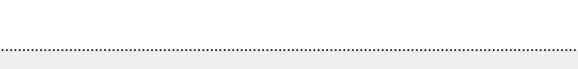
پیوست الزابت دوله مکه انگلستان با عنوان خندان سلطنتی انگلستان است.

انتخابات فیس‌بوکی در فوریه ۲۰۰۴ هنگامی که چند دانشجوی جوان در اتاق خوابگاه‌شان در دانشگاه هاروارد فیس‌بوک را تاسیس کردند گمان نمی‌کردند این صفحه ساده روزی نتیجه انتخابات در ایالات متحده

میشل اوباما: ۵۲۱ هزار کاربر؛ بانوی اول ایالات متحده

را تغییر دهد. از فوریه سال ۲۰۰۸ میلادی کاربران فیس‌بوک از ۱۰۰ میلیون نفر به ۵۰۰ میلیون نفر در سال ۲۰۱۰ رسید. دلیل این افزایش ناگهانی تعداد کاربران در کنار سایر دلایل، پیوستن ناگهانی کاندیدای محبوب ریاست‌جمهوری باراک اوباما بود. پیروزی اوباما به خاطر ۷۰ درصد رای‌ی بود که در میان جوانان زیر ۲۵ سال آمریکایی داشت؛ جوانانی که به جای نگاه کردن به مناظرات طولانی شبکه‌های مختلف تصمیم گرفتند با کاندیدای ریاست‌جمهوری مستقیم برخورد کنند و بهترین راه در خواست، پیوستن اوباما به فیس‌بوک بود. در این میان جوانی ۲۴ساله به نام کریس هاگز- یکی

عاقبت دمامت خبری و گزارشگری بین‌المللی – ۲

کرت شوکر شهرت بین‌المللی خبرنگاری‌اش را به واسطه گزارش‌های خارق‌العاده‌اش از به تصویر کشاندن محاصره مسلمانان بوسنی و هدف‌قرار گرفتن آنان توسط تک‌تیراندازان صرب به دست آورد. آنتونی لوید خبرنگار بریتانیایی که بعدها دوستان صمیمی شوکر شد در توصیف او چنین می‌گوید:
آثار کرت شوکر در یک کلام ساده و روشن، صمیمی و پیوسته معتبر بودند و قدرتی که در یکایک آثار او به چشم می‌خورد به تمام گزارش‌های درگیری‌های کوزوو و بوسنی اعتبار می‌بخشید.

خبرنگاران بی‌شماری را می‌توان یافت که قادرند گزارا‌های حرفه‌ای را برای کارشان پرداخته‌اما جنگ را به نظاره بنشینند و به انتقاد از وقایع بپردازند اما موضوع کرت شوکر به دلیل بینش عمیق وی و حس عدالت‌خواهی سلیمان گونشلی^۱ حکایت دیگری است. (لوید، ۲۰۰۷، ۲۷)

خبرنگاران آژانس‌های خبری در سرتاسر جهان بهای آزادی را برای کارشان پرداخته‌اما جنگ عراق تا آنجایی که در اذهان مردم باقی است از خطرناک‌ترین درگیری‌هایی بوده است که شرایط کار را برای خبرنگاران غربی تقریباً غیرممکن ساخته بود تا آنان قادر باشند به صورت مستقل انجام وظیفه کنند. تنها آن دسته از خبرنگارانی که به واحدهای نظامی ملحق شده و تحت حمایت کامل نظامی آنها قرار داشتند از این امکان برخوردارند که تجزیه و تحلیل کنند آیا «نیروهای ائتلاف» توانایی پیروزی بر قوای شورشیان عراق را دارند یا خیر؛ این در شرایطی است که خبرنگاران محلی عراقی و رسانه‌های عرب‌زبان تنها خبرنگارانی هستند که قادرند آژانه تردد کنند با این وجود آنها نیز در معرض خطرات فراوانی قرار دارند و تعداد کثیری از خبرنگاران عرب‌زبان به صرف اینکه برای بنگاه‌های خبری بزرگ جهان کار می‌کنند، مورد هدف قرار گرفتند. حال سوال اینجاست که چه بر سر آژانس‌های خبری خواهد آمد؟

پس از گذشت زمان ۱۵۶ ساله از تاسیس خبرگزاری رویترز، به یکباره شاهد بودیم که در تاریخ ۱۵ ماه مه ۲۰۰۷ این شرکت که توسط پاول وولیس رویتر بنیانگذاری شده بود به شرکت تامسن رویترز تغییر نام داد و او نیز دفتر مرکزی این شرکت معظم

سال پنجم، ■ شماره ۱۱۵۳ ■ چهارشنبه ۱۵ دی ۱۳۸۹ ■kiosk.shargh@gmail.com

و برخی امکان گذاشتن نظر را نیز دارد. برخی تنها اخبار رسمی را در صفحه خود می‌گذارند و برخی دیگر برای ایجاد فضای دوستانه، لحنی عامیانه به کار می‌برند همانند نیکلا سارکوزی که نوشته‌هایش را با ضمیر اول شخص می‌نویسد و بر روی ضمیر من تأکید زیادی دارد. ولادیمیر پوتین از جمله محبوب‌ترین سیاستمداران فیس‌بوکی است که نه تنها روس‌ها بلکه کاربران زیادی از سایر کشورهای جهان عضو صفحه او هستند و صفحاتی به زبان انگلیسی برایش ساخته‌اند. در

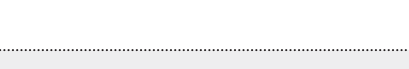
سوسیلو بامبانگ یوده‌ویونو: ۲۹۷ هزار کاربر؛ رئیس‌جمهور اندونزی که صفحه‌اش تا سال ۲۰۰۹ میلادی خیلی فعال بود.

به جرات می‌توان گفت تمام کشورهای جهان یک فعال سیاسی در فیس‌بوک دارند و در این بین سهم سیاستمداران کشورهای پیشرفته که کاربران‌شان دسترسی به اینترنت دارند بالاتر است. دلایل پیوستن سیاستمداران به شبکه‌های اجتماعی مانند فیس‌بوک مختلف و متفاوت است. بیشتر فعالیت سیاستمداران در بجهوه انتخابات شکل می‌گیرد. سیاستمداران سعی می‌کنند با ایجاد صفحه، طرفداران بیشتری پیدا کنند و با نسل جوان که کمتر جذب تبلیغات می‌شوند رابطه نزدیک‌تری برقرار کنند.

لئوناردو فارکاس: ۳۰۳ هزار کاربر؛ تاجر و سیاستمدار شیلیایی که صفحه‌اش مکانی برای بحث و سوال و جواب‌های مختلف است.

به‌لحاظ بسط اندیشه‌های سیاسی صفحات بیشماری برای سیاستمداران واضعین نظرات سیاسی تشکیل داده‌اند. صاحبان بسیاری از این صفحات حتی در زمان حیات خود از امکان وجود پدیده‌ای مانند برق اطلاع نداشتند چه برسد به اینترنت و روابط جهانی. از آبراهام لینکلن و رزا لوکزامبورگ گرفته تا آتاتورک طرفداران زیادی در صفحه خود دارند و نظرات آنها بازتولید و تفسیرهای جدیدی می‌یابند. خانواده‌های سلطنتی از جدیدترین عضوهای فیس‌بوک هستند. از جمله می‌توان به ملکه انگلستان اشاره کرد. ظرف چند ماه گذشته حدود ۳۰۰ هزار نفر در صفحه ملکه

ترجمه:علیرضا باستانی».....●

کیوسک ۱۵

نلسون ماندلا: ۳۵۵ هزار کاربر؛ صفحه او پر است از نظرات طرفدارانش اما خودش به ندرت پیامی می‌گذارد.

هر نظری که دارند در صفحه ملکه بریتانیا بنویسند، مگر اینکه توهین‌آمیز باشد. از همسایگان ایران نیز شیخ محمدبن‌راشد آل مکتوم امیر دوبی صفحه اجتماعی فعال و طرفداران زیادی دارد و صفحه خود را به دو زبان عربی و انگلیسی به‌روزی می‌کند تا غیرعرب‌های بیشتری را جذب سرمایه‌گذاری در دوبی کند. آنکلا مرکل صدراعظم آلمان، دیمیتری

جو بایدن: ۲۷۱ هزار کاربر؛ سیاستمدار آمریکایی.او از فیس‌بوک به عنوان یک پایگاه تبلیغاتی سیاسی استفاده می‌کند.

مدودف رئیس‌جمهور روسیه، مانموهان سینگ نخست‌وزیر هند، کوفی عنان و بان‌کی‌مون دبیران کل سازمان ملل، هوگو چاوس رئیس‌جمهور ونزوئلا، خاتم انگ سان سوکی رهبر مردمی در برمه، ملک فیصل شاه عربستان سعودی، سیلیویو برلوسکونی نخست‌وزیر ایتالیا از جمله سیاستمداران فعال در فیس‌بوک هستند. بر اساس دسته‌بندی صفحات در فیس‌بوک، ۱۴ صفحه به سیاستمداران اختصاص

آرنولد شوارتزنگر: ۴۸۰ هزار کاربر؛ فرماندار ایالت کالیفرنیا. طرفداران او بسیاری از عکس‌های قدیمی‌اش در هالیوود را برایش دانلود می‌کنند.

دارد که در حدود ۷۰۰ سیاستمدار را در خود جای داده است.

بزرگداشت این فرد به افتخار یکی از روزنامه‌نگاران آزاد و به واسطه خدمات فوق‌العاده‌اش در کشور‌های مختلف برپا شد.

پی‌نوشت:.....
۱- حضرت سلیمان پیامبری است که در سال ۹۲۲ قبل از میلاد وفات یافت و از پادشاهان بنی‌اسرائیل و فرزند داوود نبی است. نقل است که چگونه شبکه 2۰۵۰web در بازارهای اخبار وبندوبی و مشهورترین داستانی که در باب خرد وی بیان می‌شود، داستانی است که در انجیل پیرامون دو زنی مطرح می‌شود که ادعای مادری مشترک کوکدی را نزد حضرت سلیمان بیان می‌کنند و هر یک بر این باور است که کودک از آن اوست. سلیمان حکم می‌کند حال که این دو زن با یکدیگر توافق نمی‌کنند، نیک‌تر آن است که فرزند را به دو قسمت مساوی قطع کنند تا به هر یک از مادران سهم مساوی برسد که به ناگاه یکی از زنان خود را کنار کشیده و ادعای مادری خویش را پس می‌گیرد. با این حرکت سلیمان نبی به این نتیجه می‌رسد که این زن باید مادر واقعی کودک باشد و دستور می‌دهد کودک را به وی بازگرداند. (فرهنگ لغات لاگ من)

گفتنی است بنا بر اقوال مشهور این داستان در زمان حضرت علی (ع) اتفاق افتاده است.

۱- خبرگزاری آسوشیتدپرس (۲۰۰۷)، اخبار فوری-خبرگزاری آسوشیتدپرس چگونه رخدادهای مربوط به جنگ، صلح و اخبار دیگر را تحت پوشش قرار می‌دهد؟

۲- انتشارات معماری پرنستون

۳- هانسن برگ (۱۹۹۵)، مکانبثات خارجی: گزارشگران برجسته و عصر آنان، انتشارات دانشگاه سیارکس

۴- لوید (۲۰۰۷)، دیگر نامه عشقی غرق در خون، مروی بر عناوین

۵- مویزی (۱۹۹۶)، جریان اخبار خارجی «عصر اطلاعات» مرکز جون شورون اشتاین، دانشگاه هاروارد

http://www.harvard.edu/presspol/research_publications/papers/discussion_papers/D23.pdf

سد کردن ورود اطلاعات به جامعه

روزنامه‌نگاران در دوران فعالیت حرفه‌ای خود با افراد مختلفی سر و کار دارند که می‌توان با تساهل آنها را به دسته‌هایی از جمله مردم عادی، مسئولان دولتی و چهره‌های مشهور تقسیم کرد. البته گاهی این دسته‌ها با هم تداخل دارند، مثلاً یک مسئول دولتی می‌تواند یک چهره مشهور هم باشد. روزنامه‌نگاران برای ارتباط با هر یک از این افراد، بسته به اینکه به کدام گروه تعلق داشته باشند، روش خاصی دارند معمولاً برای ارتباط برقرار کردن با مسئولان دولتی، باید از راه روابط عمومی‌ها وارد شد. مثلاً برای مصاحبه با یکی از معاونان وزیر نیرو درباره اینکه آب کشاورزی در کدام یک از شهرهای ایران جیره‌بندی شده است، باید از روابط عمومی وزارت نیرو شروع کرد تا زمینه ارتباط با معاون وزیر نیرو فراهم شود. فلسفه وجود روابط عمومی این است که ارتباط مدیران با رسانه‌ها راحت‌تر و سریع‌تر باشد. روابط عمومی‌ها تاکنون نسل‌های مختلفی را پشت سر گذاشته‌اند و در این میان، هر نسل تعاملی‌تر از نسل قبلی شده است و زمینه ارتباط مخاطبان- از مصرف‌کننده عادی تا روزنامه‌نگار- را با مدیران تسهیل کرده‌است. اما آنان به طور موازی وظیفه غیررسمی دیگری را نیز دنبال کرده‌اند؛ این وظیفه سد کردن یا دست‌کم، غربال کردن اطلاعات است.

در ایران برخی روابط عمومی‌ها که باید با ارائه اطلاعات مطلوب چهره مثبتی از سازمان خود ارائه دهند، به هر قیمتی این کار را می‌کنند حتی به قیمت سد کردن اطلاعات که معنی‌اش ایجاد مانع و اختلال در کار روزنامه‌نگاران است. در مثال جیره‌بندی آب کشاورزی، معاون وزیر نیرو در جلسه‌ای در وزارت نیرو اعلام می‌کند در ۱۵ شهر ایران جیره‌بندی آب کشاورزی انجام شده اما از این شهرها نام نمی‌برد. وقتی جلسه پایان می‌یابد و خبرنگاران از او درخواست می‌کنند فهرست این شهرها را اعلام کند، می‌گوید برای دانستن نام شهرها «به روابط عمومی مراجعه کنید». این حرف به این معنی است که نام شهرها اعلام نخواهد شد و نام بردن از روابط عمومی نیز شیوهای است که در آن نحوه مدیر وظیفه خود را به دیگری محول کند تا کمی خبرنگاران را معطل کند و بتواند چاره دیگری برای ندادن اطلاعات بیابد. شاید او در کوتاه‌مدت برنده این بازی باشد اما در بلندمدت سازمان خود را یک قدم عقب‌تر از روزنامه‌نگاری نگه داشته است که سرانجام نام شهرهای جیره‌بندی‌شده را پیدا خواهند کرد.

با ظهور جوامع اطلاعاتی و کلاهی شدن اطلاعات، مردم برای گذران زندگی روزمره خود و ایجاد درآمد و مدیران نیز برای مدیریت کشورها به اطلاعات نیاز دارند. آمار و دسته‌بندی اطلاعات خام و نیز ارائه اطلاعات مورد نیاز در هر حوزه، یکی از احتیاجات روزمره مردمان همه کشورهاست. ایران نیز برای پیشبرد کارهای روزمره و نیز پیشبرد فعالیت‌های راهبردی، البته با شدت کمتر از کشورهای توسعه‌یافته، محتاج اطلاعات است اما در بسیاری از حوزه‌ها این اطلاعات به خبرنگاران که نماینده مردمند، ارائه نمی‌شود و بدتر اینکه در بسیاری از حوزه‌ها اصلاً اطلاعاتی وجود ندارد. سازمان‌ها و شر تبع آنها، روابط عمومی‌ها بدشان نمی‌آید که اصلاً اطلاعاتی وجود نداشته باشد تا از کردن سیستم باید یک پله عقب‌تر بنشینند و پیش از اینکه تلاش مدیران به پاسخگویی عادت کنند، باید تلاش کنند روابط عمومی‌ها را پاسخگو کنند.

«کمپین حوالی»

خبر ایلنا: وضعیت بارش‌ها در ۲۰ استان کشور به شدت نگران‌کننده است. به گزارش ایلنا، مدیرکل دفتر مهندسی و معیارهای فنی آب و آبفاي وزارت نیرو ضمن اعلام مطلب فوق افزود: تاکنون ۱۷ میلیمتر بارش در کشور صورت‌گرفته و این وضعیت نمایانگر شرایط بحرانی بارش‌ها در نزدیک به ۲۰ استان کشور است. **حاج‌سولی**‌ها استان‌های فارس، یزد، خراسان جنوبی، اصفهان، کرمان، بوشهر، هرمزگان و سیستان و بلوچستان را از جمله استان‌های بحرانی به لحاظ محدودیت بارش‌ها نام برد. وی سی حجم بارندگی‌ها تا پایان سال آبی جاری را ۲۰۰ میلیمتر پیش‌بینی کرد و گفت: با توجه به شرایط فعلی وضعیت سدهای تلمین‌کننده آب کشاورزی بحرانی است. به عنوان مثال در حال حاضر سد زاینده‌رود از وضعیت آبی مناسبی برخوردار نبوده و در بحران به سر می‌برد. **حاج‌سولی**‌ها از افت شدید در منابع آب زیرزمینی در کشور خبر داد و گفت: با توجه به بارندگی‌های اخیر پیش‌بینی می‌شود سطح آب زیرزمینی به شدت افت داشته باشد. وی نوسان‌های سطوح آب زیرزمینی و افت آن را بیشتر در ماه‌های آبان و آذر عنوان کرد و گفت: آثار این کاهش با یک سال تأخیر در سال آینده پدیدار خواهد شد.

۱- مشخص نیست که لید این خبر نقل‌قول است یا اینکه نظر نویسنده خبر است. اگر نقل‌قول است، باید نام گوینده آن در ابتدا می‌آمد و اگر هم نظر نویسنده خبر است، عبارت «به شدت نگران‌کننده» دارای بار معنایی خاصی است که نقض‌کننده بی‌طرفی خبرنگار است.

۲- کل این خبر می‌گوید وضعیت بارندگی در سال جاری نگران‌کننده است اما در این خبر هیچ اطلاعاتی از پیشینه بارندگی در سال‌های گذشته وجود ندارد تا مخاطب بتواند درباره وضعیت بارندگی بین امسال و سال‌های گذشته مقایسه‌ای انجام دهد و دآوری کند که آیا وضعیت بارندگی امسال واقعاً نگران‌کننده است یا نه؟

۳- پنج سطر ابتدای خبر، مخاطب متوجه نمی‌شود که منبع این اطلاعات چه شخص یا نهادی است. اعلام نام منبع در پاراگراف سوم، خیلی دیرهنگام است.

۴- از فردی به نام «حاج‌سولی‌ها» به عنوان منبع این خبر نام برده شده اما مخاطب نمی‌داند که وی مرد است یا زن.

لای جهان‌رسانه»

افزایش چشمگیر خبرنگاران زندانی در سال ۲۰۱۰
کمیته محافظت از خبرنگاران در تازرتین گزارش خود اعلام کرد شمار خبرنگارانی که هم‌اکنون در زندان هستند به بالاترین میزان خود پس از سال ۱۹۶۶ رسیده است. به گزارش ایسنا، کمیته محافظت از خبرنگاران در گزارش سالانه خود در خصوص خبرنگاران زندانی اعلام کرد: در سال ۲۰۱۰ که در تاریخ یکم دسامبر ۱۴۵ خبرنگار، سردبیر و مکاشف و ۲۸ کشور جهان زندانی هستند. در این گزارش آمده است تعداد خبرنگاران زندانی نسبت به سال ۲۰۰۹ میلادی ۹ تن افزایش یافته است. اکثر خبرنگارانی که در زندان به سر می‌برند (۶۹ تن) به‌طور انانین فعالیت روزنامه‌نگاری می‌کردند. ۵۷ تن از آنان نیز برای روزنامه‌ها فعالیت می‌کردند. همچنین از مجموع ۱۴۵ خبرنگار زندانی، ۷۲ تن به اتهام فعالیت‌های ضدولتی بازداشت شده‌اند. ۳۴ تن نیز بدون اتهام خاصی در زندان به سر می‌برند. چین با داشتن ۳۴ خبرنگار زندانی دارای بیشترین خبرنگار زندانی است. به خاطر بازداشت خبرنگاران در مناطق تبت و یوایو در چین در سال ۲۰۱۰، تعداد خبرنگاران زندانی در این کشور افزایش یافت. مدیر اجرایی کمیته محافظت از خبرنگاران اظهار کرد: افزایش شمار خبرنگاران زندانی در سراسر جهان یک رویداد تکان‌دهنده است. تعداد معدودی از کشورها به طور نظام‌مند خبرنگاران را زندانی می‌کنند و همین کشورها باعث افزایش شمار خبرنگاران زندانی شده‌اند.

۱۰۵ خبرنگار در سال ۲۰۱۰ کشته شدند
یک موسسه مردم‌نهاد حمایتی از خبرنگاران در سوئیس اعلام کرد: ۱۰۵ خبرنگار در سال ۲۰۱۰ در ۳۳ کشور جهان کشته شدند. به گزارش ایسنا، این موسسه اعلام کرد در طول پنج سال گذشته ۵۲۹ خبرنگار در جهان جان خود را از دست داده‌اند که می‌توان گفت به طور میانگین هر دو هفته یک خبرنگار کشته شده است. با این وجود سال ۲۰۱۰ از نظر تعداد بازداشت خبرنگاران کشته‌شده، وضعیت بهتری نسبت به سال ۲۰۰۹ دارد زیرا در این سال ۱۲۲ خبرنگار جان خود را از دست دادند البته نسبت به سال به سال ۲۰۰۸ که در آن ۹۱ خبرنگار کشته شدند، سال ۲۰۱۰ از وضعیت نامطلوبی برخوردار است. رئیس این موسسه مردم‌نهاد اظهار کرد: کشتار خبرنگاران یک اقدام شایع شده است. جامعه بین‌الملل را‌حلی برای جلوگیری از این قتل‌ها پیدا نکرده و هیچ اقدامی در راستای ایجاد یک مکانیسم برای محاکمه مجرمان این قتل‌ها انجام نداده است. این موسسه همچنین اعلام کرد خطرناک‌ترین کشورها برای خبرنگاران پاکستان و مکزیک هستند.